

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΗΣ ΣΥΝΑΞΕΩΣ ΤΩΝ ΘΑΥΜΑΤΩΝ
ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΙΣΙΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΠΗΛΟΥΣΙΩΤΟΥ
ΤΩΝ ΕΝ ΚΟΡΑΚΙΑΝΑ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΚΕΡΚΥΡΑΣ
ΕΠΙΤΕΛΕΣΘΕΝΤΩΝ

ΨΑΛΛΟΜΕΝΗ ΤΗ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΚΥΡΙΑΚΗ
ΤΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΕΠΙ ΤΗ ΣΥΝΑΞΕΙ
ΤΩΝ ΘΑΥΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ

ΠΟΙΗΜΑ
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ Μ. ΜΠΟΥΣΙΑ
ΔΙΔΑΚΤΟΡΟΣ ΧΗΜΙΚΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ 1993

Λημισουργία τῶν ἀγιογράφων Νικ. Θ. Θεοδώρη καὶ Γεωργίου Βιτουλαδίτου - Θεοδώρη

ΣΙΓ. — ΠΑΛΛΑΔΙΩ ΔΙΑΚΟΝΩ.

Κινδυνεύει ἡ ἀνθρωπότης, ὡς τὰ πολλὰ, ἐν μὲν
δυσημερίᾳ σωφρονεῖν, ἐν δὲ εὐημερίᾳ παροινεῖν. Καὶ
τοῦτο ἐξ ὧν Ἑβραῖοι πεπόνθασιν ἀριθελότατα δεί-
κνυται. Παρῆλθον μὲν γὰρ τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν,
καὶ οὐδὲν κινδυνῶδες ὑπέμειναν· ἐλθόντες δὲ εἰς τὴν
γῆν, ἐναυάγησαν.

Ἰσίδωρος τοῦ Πηλουσιώτου
(Migne PCi, 78, 894)

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΗΣ ΣΥΝΑΞΕΩΣ ΤΩΝ ΘΑΥΜΑΤΩΝ

ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΙΣΙΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΠΗΛΟΥΣΙΩΤΟΥ

ΤΩΝ ΕΝ ΚΟΡΑΚΙΑΝΑ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

ΕΠΙΤΕΛΕΣΘΕΝΤΩΝ

*Ἡ Ἑορτὴ αὕτη τῆς Συνάξεως τελεῖται τῇ τελευταίᾳ
Κυριακῇ τοῦ Αὐγούστου.*

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ

*Εἰς τὸ "Κύριε ἐκέκραξα" ἱστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς
Προσόμοια.*

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσι

Κοσμικὰς ἀρνησάμενος ἠδονὰς ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, Ἰσίδωρε
τρισμακάριστε, καὶ ταπεινῶς ῥυθμιζόμενος Αὐτοῦ τοῖς προστάγμασιν
οὐρανίων δωρεῶν σκεῦος ὄντως πολύτιμον ἐχρημάτισας· διὰ τοῦτο
πιστῶν νῦν αἰ χορεῖται σὲ γεραίρουσι προφρόνως καὶ τὴν σὴν χάριν

προσμένουσιν.

Ως θησαύρισμα ἔνδρον καὶ ἀσύλητον τρόπαιον ἔχει τὴν εἰκόνα σου τὴν πανσέβαστον Κορακιάνα, Ἰσίδωρε, ἡ Ἄνω καὶ γάνυται συγκαλοῦσα ἐορτὴν φωταυγῆ τῆς συνάξεως τῶν θαυμάτων σου, ἅτελεῖς καθ' ἐκάστην, θεοφόρε, ἐν αὐτῇ τῇ συνεργείᾳ τοῦ παναγίου τοῦ Πνεύματος.

Αράτους ἐποίησας τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας φόρων τοῖς εἰσπράκτορσι τῇ σῇ χάριτι καὶ ὡς στρουδίον ἐφύλαξας ἐν τῇ τῶν πτερύγων σου σκέπη νήπιόν ποτε θῆλυ, μάκαρ Ἰσίδωρε, ὃ κατέλιπεν ἡ γεννήτωρ αὐτοῦ τῇ ἀρωγῇ σου, ἡ ἐχθροῦ τοῦ ἀλλόθρησκου φυγεῖν τὴν μάχαιραν σπεύδουσα.

Νεανίσκον ἐζώωσας ἄρνας βόσκοντα, ὅσιε, τῆς Κορακιάνας, ὃν περ κατέκαυσεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς μνήμης σου, Ἰσίδωρε μέγιστε, θανασιμίως κεραυνός ὀδυρμοῖς τε καὶ κλάμασι τῆς μητρὸς αὐτοῦ οὓς εὐήκοον κλίνων· ὃθεν δῆμους τῶν ἀπαύστως ὡς προστάτην σὲ ἀνυμνούντων κατηύφρανας.

Δόξα. Ἦχος α'.

Τῶν ἀσκητικῶν σου καμάτων φωτὶ φαιδρύνας τὸν βίον σου φῶς τῷ κόσμῳ γέγονας, κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου, Ἰσίδωρε ἀοίδιμε· ὃθεν κληρονόμος γενόμενος τῆς αἰωνίου δόξης χάριν εὖρες θαυμάτων αὐτουργός γενέσθαι καὶ ἀντιλήπτωρ πιστῶν θερμότητος· πρέσβευε οὖν, πανένδοξε καὶ θαυματουργέ Ἰσίδωρε, Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς τῶν τελούντων τὴν τῶν θαυμάτων σου σύναξιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῇ πρεσβείᾳ, Κύριε, πάντων τῶν ἁγίων καὶ τῆς Θεοτόκου τὴν σὴν εἰρήνην δός ἡμῖν καὶ ἐλέησον ἡμᾶς ὡς ὁ μόνος οἰκτίρμων.

Ἀπόστιχα.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Χαῖρε, θαυματουργέ Ἰσίδωρε, βοῶντες τῶν σῶν ἀόκνων πόνων καὶ πλῆθος εὐφημοῦμεν καὶ σέ ἀεὶ γεραίρομεν.

Στίχος. Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς Ἀγίοις Αὐτοῦ.

Βρύσις ὁ σὸς ναὸς ὑπάρχει πολυχεύμων, Ἰσίδωρε, θαυμάτων, ἐξ ἧς ἀντλοῦμεν πάντες σωτηριώδηνάματα.

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ Αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Εἴχει σε πανσθενῆ προστάτην καὶ μεσίτην πρὸς Κύριον ἢ Ἄνω Κορακιάνα, πάτερ θαυματουργέ, Ἰσίδωρε.

Δόξα. Τριαδικόν

Πάτερ σὺν τῷ Υἱῷ καὶ Πνεύματι τῷ ἁγίῳ, λιταῖς τοῦ Ἰσιδώρου εἰρήνευσον τὸν κόσμον, τὸν σέ ἀεὶ δοξάζοντα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἴλυσας τὴν ἀράν τὴν πάλαι, Θεοτόκε, διάσωμα τοῦ κόσμου, ἀφράστως συλλαβοῦσα καὶ τέξασα τὸν Κύριον.

Νῦν ἀπολύεις... τὸ Τρισάγιον.

Τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τοῦ Μεγάλου
Ἐσπερινοῦ καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΩ

Μετὰ τὸν Προομιακόν, τὸ "Μακάριος ἀνὴρ".

Εἰς δὲ τὸ "Κύριε ἐκέκραξα" ἰστώμεν στίχους στ' καὶ ψάλλομεν τὰ
ἑξῆς Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν θαυμασίων σου, πάτερ, τὴν θείαν σύναξιν οἱ Κορακιανῖται
εὐλαβῶς ἐκτελοῦντες, βροῶμεν· ἐκδυσώπει τὸν Λυτρωτὴν, θεοφόρε
Ἰσίδωρε, τοῖς σέ τιμῶσι μελίσμασι μυστικοῖς πέμψαι πᾶσι θεῖον
ἔλεος.

Εξ ἀδοκῆτων κινδύνων λυτροῦ, Ἰσίδωρε, καὶ δυσθυμίας πάσης τοὺς
αἰεὶ σε τιμῶντας καὶ σπεύδοντας εἰκόνα σου τὴν σεπτὴν προσκυνῆσαι
τὴν βρύουσαν παντοδαπῶν θαυμασίων ὡς ποταμὸς ἀκατάσχετος ἰάματα.

Αλεξανδρείας τὸν γόνον τὸν ἱερώτατον καὶ Πηλουσίου ὄρους τὸν
ἀδάμαντα, πάντες, Ἰσίδωρον τὸν θεῖον νῦν ἐκτενῶς ἐπαινέσωμεν,
κράζοντες· ἡμῶν προστάτης ὑπάρχεις πανσθενουργός ἐν τῷ βίῳ,
πνευματέμφορε.

Τῶν ἀρετῶν σου βολίσι πιστοὺς κατηύφρανας ὡς μοναστῶν ἀλείπτῃς
καὶ σοφός ποδηγέτης ἀπάντων πρὸς λειμῶνας τοὺς ἐν Ἐδέμ, θεοφόρε
Ἰσίδωρε· ὅθεν ἐδέξω ἀξίως παρὰ Θεοῦ τῶν θαυμάτων τὴν ἐνέργειαν.

Τοὺς τῷ ἁγίῳ ναῷ σου, σεπτέ Ἰσιδῶρε, τῷ ἐν Κορακιάνα εὐλαβῶς προσιόντες καὶ μνήμην σου τιμῶντας τὴν ἱεράν πολυτρόπων διάσωζε πειρατηρίων πανθεινῶν καὶ πειρασμῶν ταῖς πρεσβείαις σου πρὸς Κύριον.

Οὐ ἐν Κερκύρα σκηνοῦντες τρυφῶσι χάριτος τῆς σοῦ δοθείσης, πάτερ, δαφιλιῶς οὐρανόθεν, Ἰδίσωρε, καὶ ξένων, ἅπερ τελεῖς ἀπολαύουσι πάντοτε τὸν θαυμαστώσαντα Κύριον σὲ τρανῶς ἀσιγήτως μεγαλύνοντες.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Ανέτειλε σήμερον φαιδρῶς ἡμέρα τῆς συνάξεως τῶν τοῦ σημειοφόρου Ἰσιδῶρου θαυμασίων νοηταῖς ἀκτίσι τοὺς εὐσεβεῖς καταλάμπουσα δεῦτε, οὖν ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ συνελθόντες πνευματικῶς πανηγυρίσωμεν καὶ ταῖς αὐγαῖς τῶν θαυμασίων αὐτοῦ φωτιζόμενοι μεγαλοφῶνως βοήσωμεν· Χαίροις, Κορακιάνας καὶ τῆς περιχώρου φρουρὸς ἀνύστακτος ἐκ συμφορῶν ὀρυσάμενος τοὺς εὐσεβεῖς αὐτῆς κατοίκους· Χαίροις, ἀζύγων θεοφόρων ὑποτύπωσις, σοφῶν πατέρων ὑπόδειγμα καὶ τοῦ Παρακλήτου φωταυγὲς ἐνδιαίτημα· Χαίροις, θαυμάτων ρεῖθρον ἀνεξάντλητον καὶ κρουνὸς ἰαμάτων ἀείρροος, ὁ καὶ νεανίαν κεραυνόπληκτον ζωῶσας· πρέσβευε οὖν, ἀξιάγαστε, Χριστῷ τῷ Θεῷ δωρήσασθαι ἡμῖν εἰρηναῖον τὸν βίον καὶ τῆς ἐπουρανίου βασιλείας ἀξιῶσαι τοὺς τιμῶντάς σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὸ Δογματικὸν τοῦ ἤχου.

Εἵσοδος. Φῶς ἱλαρόν.

Τὸ Προκείμενον: "Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν..."

Καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. ΚΣΤ' 1 - 19).

Τάδε λέγει Κύριος· Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἄσονται τὸ ἄσμα τοῦτο ἐπὶ τῆς γῆς Ἰούδα· ἰδοὺ πόλις ἰσχυρά, καὶ σωτήριον ἡμῶν θήσει τεῖχος καὶ περίτειχος. Ἀνοίξατε πύλας, εἰσελθέτω λαὸς φυλλάσων ἀλήθειαν, ἀντιλαμβάνομενος ἀληθείας καὶ φυλάσσειν εἰρήνην· ὅτι ἐπὶ σοὶ ἐλπίδι ἤλπισαν, Κύριε, ἕως τοῦ αἰῶνος, ὁ Θεὸς ὁ μέγας, ὁ αἰώνιος, ὃς ταπεινώσας κατήγαγες τοὺς ἐνοικοῦντας ἐν ὑψηλοῖς· πόλεις ὀχυράς καταβαλεῖς καὶ κατάξεις ἕως ἐδάφους, καὶ πατήσουσιν αὐτοὺς πόδες πραέων καὶ ταπεινῶν. Ὁδὸς εὐσεβῶν εὐθειᾶ ἐγένετο, καὶ παρεσκευασμένη ἡ ὁδὸς τῶν εὐσεβῶν. Ἡ γὰρ ὁδὸς Κυρίου κρίσις· ἤλπισαμεν ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου καὶ ἐπὶ τῇ μνείᾳ, ἧ ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ ἡμῶν. Ἐκ νυκτός ὀρθρίζει τὸ πνεῦμα μου πρὸς σέ ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς. Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς. Πέπαυται γὰρ ὁ ἀσεβής· πᾶς ὃς οὐ, μὴ μάθη δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλήθειαν οὐ μὴ ποιήσει· ἀρθήτω ὁ ἀσεβής, ἵνα μὴ ἴδῃ τὴν δόξαν Κυρίου. Κύριε, ὑψηλός σου ὁ βραχίον καὶ οὐκ ἤδεισαν, γνόντες δὲ αἰσχυνθήσονται· ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται. Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὸς ἡμῖν, πάντα γὰρ ἀπέδωκας ἡμῖν. Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν κτῆσαι ἡμᾶς· Κύριε, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Οἱ δὲ νεκροὶ ζωὴν οὐ μὴ ἴδωσιν, οὐδὲ ἰατροὶ οὐ μὴ ἀναστήσουσι· διὰ τοῦτο ἐπήγαγες καὶ ἀπίωλεσας καὶ ἤρας πᾶν ἄρσεν αὐτῶν. Πρόσθες αὐτοῖς κακά, Κύριε, πρόσθες κακά τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς. Κύριε, ἐν θλίψει ἐμνήσθην σου, ἐν θλίψει μικρᾷ ἢ παιδείᾳ σου ἡμῖν. Καὶ ὡς ἡ ὠδίνουσα ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν καὶ τῇ ὠδίνι αὐτῆς ἐκέκραξεν, οὕτως ἐγενήθημεν τῷ ἀγαπητῷ σου. Διὰ τὸν φόβον σου, Κύριε, ἐν γαστρὶ ἐλάβομεν καὶ ὠδινήσαμεν καὶ ἐτέκομεν πνεῦμα σωτηρίας σου, ὃ ἐποιήσαμεν ἐπὶ τῆς γῆς· οὐ πεσοῦμεθα, ἀλλὰ πεσοῦνται πάντες οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς. Ἀναστήσονται οἱ νεκροὶ καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ εὐφρανθήσονται οἱ ἐν τῇ γῆ· ἡ γὰρ δρόσος ἢ παρὰ σου ἴαμα αὐτοῖς ἐστίν, ἡ δὲ γῆ ἀσεβῶν πεσεῖται.

Προφήτειας Ἀββακούμ τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. Γ' 1 - 19)

Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην· Κύριε, κατενόησα τὰ ἔργα σου καὶ ἐξέστην, ἐν μέσῳ δύο ζώων γνωσθήσῃ, ἐν τῷ ἐγγίζειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ, ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθήσῃ, ἐν τῷ ταραχθῆναι τὴν ψυχὴν μου, ἐν ὀργῇ ἐλέους μνησθήσῃ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαμὰν ἤξει καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος. Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ αὐτοῦ, καὶ αἰνέσεως αὐτοῦ πλήρης ἡ γῆ. Καὶ φέγγος αὐτοῦ ὡς φῶς ἔσται, κέρατα ἐν χερσίν αὐτοῦ, καὶ ἔδετο ἀγάπησιν κραταιὰν ἰσχύος αὐτοῦ. Πρὸ προσώπου αὐτοῦ πορεύεται λόγος, καὶ ἐξελεύσεται εἰς παιδείαν κατὰ πόδας αὐτοῦ· ἔσται, καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ· ἐπέβλεψε, καὶ διετάκη ἔθνη. Διεθρύβη τὰ ὄρη βία, ἐτάκησαν βουνοὶ αἰώνιοι. Πορείας αἰωνίας αὐτοῦ ἀντὶ κόπων εἶδον· σκηνώματα Αἰδιόπων πτοηθήσονται καὶ αἱ σκηναὶ γῆς Μαδιάμ. Μὴ ἐν ποταμοῖς ὠργίσθης, Κύριε, ἢ ἐν ποταμοῖς ὁ θυμὸς σου; ἢ ἐν θαλάσῃ τὸ ὄρημά σου; ὅτι ἐπιβήσῃ ἐπὶ τοὺς ἵππους σου, καὶ ἡ ἵππασία σου σωτηρία. Ἐντείνων ἐντενεῖς τὸν τόξον σου ἐπὶ σκῆπτρα, λέγει Κύριος. Ποταμῶν ραγῆσεται γῆ. " Ὁψονταί σε καὶ ὠδινήσουσι λαοί, σκορπίζων ὕδατα πορείας αὐτοῦ· ἔδωκεν ἡ ἄβυσσος φωνὴν αὐτῆς, ὕψος φαντασίας αὐτῆς. Ἐπήρθη ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη ἔσται ἐν τῇ τάξει αὐτῆς· εἰς φῶς βολίδες σου πορεύσονται, εἰς φέγγος ἀστραπῆς ὄπλων σου. Ἐν ἀπειλῇ ὀλιγώσεις γῆν καὶ ἐν θυμῷ κατάξεις ἔθνη. Ἐξῆλθες εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου τοῦ σῶσαι τὸν Χριστόν σου· ἔβαλες εἰς κεφαλὰς ἀνόμων θάνατον, ἐξήγειρας δεσμοὺς ἕως τραχήλου. Διέκοψας ἐν ἐκστάσει κεφαλὰς δυναστῶν, σεισθήσονται ἐν αὐτῇ· διανοίξουσι χαλινούς αὐτῶν ὡς ἐσθίων πτωχὸς λάθρα. Καὶ ἐπεβίβασας εἰς θάλασσαν τοὺς ἵππους σου τaráσσοντα ὕδατα πολλά. Ἐφυλαξάμην καὶ ἐπτοήθη ἡ κοιλία μου ἀπὸ φωνῆς προσευχῆς χειλέων μου, καὶ εἰσῆλθε τρόμος εἰς τὰ ὀστά μου, καὶ ὑποκάτωθέν μου ἐταράχθη ἡ ἔξις μου. Ἀναπαύσομαι ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως τοῦ ἀναβῆναι εἰς λαὸν παροικίας μου. Διότι συκῆ οὐ καρποφορήσει, καὶ οὐκ ἔσται γεννήματα ἐν ταῖς ἀμπέλαις· ψεύσεται ἔργον ἐλαίας, καὶ τὰ πεδία οὐ ποιήσει βρωσιν· ἐξέλιπον ἀπὸ βρώσεως πρόβατα, καὶ οὐχ ὑπάρχουσι βόες ἐπὶ φάτναις. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ Κυρίῳ ἀγαλλιάσομαι, χαρήσομαι ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου. Κύριος ὁ Θεὸς δύναμίς μου καὶ τάξει τοὺς πόδας μου εἰς συντέλειαν· ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἐπιβιβᾶ με

του νικῆσαί με ἐν τῇ ὁδῇ αὐτοῦ.

Σοφίας Σειράχ τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. ΛΣΤ' 1-17)

Ελέησον ἡμᾶς, δέσποτα ὁ Θεός πάντων καὶ ἐπίβλεψον καὶ ἐπίβαλε τὸν φόβον σου ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη· ἔπαρον τὴν χειρὰ σου ἐπὶ ἔθνη ἀλλότρια καὶ ἰδέτωσαν τὴν δυναστείαν σου. Ὡσπερ ἐνώπιον αὐτῶν ἡγιάσθης ἐν ἡμῖν, οὕτως ἐνώπιον ἡμῶν μεγαλυνθεῖς ἐν αὐτοῖς· καὶ ἐπιγνώτωσάν σε, καθάπερ καὶ ἡμεῖς ἐπέγνωμεν, ὅτι οὐκ ἔστι Θεός πλὴν σου, Κύριε. Ἐγκαίνισον σημεῖα καὶ ἀλλοιώσον θαυμάσια, δόξασον χεῖρα καὶ βραχίονα δεξιόν· ἔγειρον θυμὸν καὶ ἔκχεσον ὀργήν, ἔξαρον ἀντίδικον καὶ ἔκτριψον ἐχθρόν. Σπεῦσον καιρὸν καὶ μνήσθητι ὀρκισμοῦ καὶ ἐκδιηγησάσθωσαν τὰ μεγαλεῖα σου. Ἐν ὀργῇ πυρὸς καταβρωθήτω ὁ σωζόμενος καὶ οἱ κακοῦντες τὸν λαόν σου εὗροιεν ἀπώλειαν. Σύντριψον κεφαλὰς ἀρχόντων ἐχθρῶν λεγόντων· οὐκ ἔστι πλὴν ἡμῶν. Συνάγαγε πάσας φυλάς Ἰακώβ, καὶ κατακληρονόμησον αὐτοὺς καθὼς ἀπ' ἀρχῆς. Ἐλέησον λαόν, Κύριε, κεκλημένον ἐπ' ὀνόματί σου καὶ Ἰσραὴλ, ὃν πρωτογόνῳ ὁμοίωσας. Οἰκτείρησον πόλιν ἀγιάσματός σου ἱερουσαλήμ, πόλιν καταπαύματός σου. Πλήσον Σιών ἀρεταλογίας σου καὶ ἀπὸ τῆς δόξης σου τὸν λαόν σου. Δὸς μαρτύριον τοῖς ἐν ἀρχῇ κτίσμασί σου καὶ ἔγειρον προφητείας τὰς ἐπ' ὀνόματί σου. Δὸς μισθὸν τοῖς ὑπομένουσί σε καὶ οἱ προφῆται σου ἐμπιστευθήτωσαν. Εἰσάκουσον, Κύριε, δεήσεως ἱκετῶν σου κατὰ τὴν εὐλογίαν Ἀαρὼν περὶ τοῦ λαοῦ σου, καὶ γνώσονται πάντες οἱ ἐπὶ τῆς γῆς ὅτι σὺ Κύριος εἶ ὁ Θεός τῶν αἰῶνων.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΘΗΝ

Ἰδιόμελα

Ἦχος α'.

Εὐφραίνου Ἀλεξάνδρεια ἡ ἐξάκουστος ἐν τοῖς σπαργάνοις Ἰσιδώρου τοῦ μάκαρος καὶ σὺ Πηλούσιον ὄρος τοιοῦτον ἐξανθήσασα ἴασμον·

νῦν δὲ σκίρτηρον πνευματικῶς Κερκυραίων νῆσος ἢ πάγκαλλος ὡς ἁγίασμα ἔνθεν καὶ ἱλαστήριον πλουτοῦσα αὐτοῦ τὸ Θεῖον τέμενος· ἐν αὐτῷ γὰρ εὐλαβῶς προσερχόμενοι πᾶσαν δόσιν ἀγαθῆν λαμβάνομεν καὶ ἀρυόμεθα νάματα υἰείας καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β΄.

Τῶν θαυμασίων τὴν αὐλακα τέμνων συμπαθείας καὶ προστασίας καρπούς ἐξήνεγκας, Ἰσίδωρε θειότατε, Πηλουσίου καύχημα· πλησθεῖς γὰρ Πνεύματος ἁγίου κύαθος διαυγέστατος Αὐτοῦ γέγονας, θεσπέσιε, κερνῶν πᾶσι νάματα παντοδαπῶν ἰάσεων· δὸς οὖν καὶ ἡμῖν γεύσασθαι ὕδατος σωτηριώδους, ἀσκητὰ πάνσοφε, ἵνα σὺν σοὶ ἀπολαύσωμεν τῆς ἀλήκτου μακαριότητος.

Ἦχος γ΄.

Ταχινός ἀρωγός ὄφθεις τῶν ἐπικαλουμένων σε ἀλλόθρησκον παῖδα ἐξήγαγες ἐκ τοῦ βάθους τοῦ φρέατος καὶ πλείστους ἄλλους ἐξ ἀποκρήνου φάραγγος ἀβλαβεῖς ἀνέσυρας, ὅσιε· δεῖξον οὖν καὶ ἡμῖν, Ἰσίδωρε θεοφόρε, συμπαθείας σου τὸ ἄμετρον καὶ ἐξ ἄγχους ἐπωδύνου, θλίψεων, καὶ τῆς τοῦ δαίμονος ἐπηρείας ἀπάλλαξον τοὺς ὡς ρύστην σε γεραίροντας.

Ἦχος δ΄.

Τοῖς παραδόξοις σου θαύμασι καὶ σημείοις ἐξέπληξας τοὺς ἐν δροσοβόλῳ Κερκύρα οἰκοῦντας, Ἰσίδωρε, θαυματόβρυτε Πηλουσιῶτα· ἐγκαταλελειμμένον γὰρ κοράσιον ἔθηκας ὑπὸ τὴν σωστικὴν προστασίαν σου καὶ ἐκ φρέατος ἀνέσυρας παῖδα υἱὸν ἀλλοθρήσκου· θαυμαστός οὖν ὄφθεις τοῖς πᾶσι, θεοφορούμενε, καταπείδεις ἄχρι τοῦ νῦν δοξάζειν τὸν Κύριον πάντα τοὺς ἀπεκδεχομένους τὴν χάριν σου.

Δόξα. Ὁ αὐτός.

Τὸν ἐν ἀσκηταῖς περίδοξον καὶ ἐν θαύμασι περιβόητον, Ἰσίδωρον τὸν παμμέγιστον, ἱεροπρεπῶς μελωδήσωμεν· ἐκ Θεοῦ γὰρ χάριν εἴληφεν ὡς ἀντίδωρον τῶν ἑαυτοῦ καμάτων πιστοὺς προστατεύειν καὶ στένοντας ἐκ δεινῶν ἀναψύχειν· αὐτῷ καὶ ἡμεῖς πανευλαβῶς βοηθώμεν· ταπεινώσεως μυροδοχεῖον, εὐφρανὸν ἡμᾶς θαυμασίων σου τῷ μύρῳ καὶ δεῖξον ἀρετῶν ὀσφράδιον τοὺς τιμῶντας σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου...

Εἰς τὸν Στίχον.

Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίρει, πανσθενοργόν σε φρουρὸν Κορακιάνα καὶ προστάτην κατέχουσα ἐν πάσαις τοῦ βίου δίναις καὶ συμφοραῖς, ἀσκητὰ, Πηλουσίου, ὄρους ἐγκαλλώπισμα· διὸ καὶ προστρέχουσα τῷ πανσέπτῳ τεμένει σου νῦν ἀπολαύει δαψιλῶς τῆς σῆς χάριτος καὶ κραυγάζει σοι, θεοφόρε Ἰσίδωρε· πρόφθασον βοηθῆσαί μοι καὶ κόπασον τάραχον παιδῶν μου, ἵνα δοξάζω τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου, ὁ σῴσας με πάλαι ἐκ τῶν φόρου εἰσπρακτόρων τῶν πιεζόντων με.

Στίχος. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.

Χαίρει, ἐν εὐφροσύνῃ πολλῇ Κορακιάνα κεκτημένη σε, ὅσπερ Ἰσίδωρε, θεῖον γέρας καὶ ἐν κινδύνου καιρῷ ταχινόν τῷ ὄντι ἀντιλήπτορα· κατοίκους γὰρ ἔσωσας εὐσεβεῖς ταύτης χάριτι τῇ σῇ δοθείσῃ διαφόροις ἐν ἔτεσιν οὓς εὐήκοον ταῖς αὐτῶν παρακλήσεσι κλίνων, σοφίας μάργαρον, χρηστότητος ἄγαλμα καὶ ἀσκουμένων πατέρων φωτοειδέστατον τέμενος· διὸ νῦν γεραίρει θαυμασίων σου τῶν πλείστων τὴν θεῖαν σύναξιν.

Στίχος. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ Αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Παιδα ἀλλοδαπόν, ἀσκητά, τὸν προσκυνήσαντα ναόν σου τὸν πάνσεπτον ἐν κίβη Κορακιάνας τῆς τῶν Φαιάκων κλεινῆς νήσου καὶ πεσόντα εἰς βαθύτατον, Ἰσίδωρε, ὄρυγμα ἐκ θανάτου διέσωσας βαστάσας τοῦτον ἐν χερσὶν ἀσφαλέστατα ταῖς τιμίαις σου, Πηλουσίου ὀσφράδιον ἄλλον αὐδὶς κοράσιον εὐσπλάγχχνως διέτρεφες, ὅπερ μητρός ἀσπλαγχνία τῷ σῶ ναῶ ἐγκατέλιπεν ἐν τῇ προσπάθει τῇ αὐτῆς φυγεῖν ἐκ γόνων τῆς Ἄγαρ μάχαιραν.

Δόξα. Ἦχος πλ. α΄.

Τῶν τεραστίων σου τὴν πλήμμυραν τίς διηγήσεται, πατέρων ἀκροδίνιον, Ἰσίδωρε τρισμακάριστε; ἀσκητῆς γὰρ ἐννομότατος ἀναδειχθεὶς χάριν ἄφθονον εἴληφας αὐτουργὸς γενέσθαι θαυμάτων ποικίλων Κορακιάνα ὅθεν ἀπολαύουσα τῆς σῆς χάριτος δοξάσει σε τὰς λιτάς σου ζητοῦσα πρὸς Κύριον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομεν σε, Θεοτόκε Παρθένε...

Νῦν ἀπόλυεις... τὸ Τρισάγιον

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Κονίστραν ὡς πάνσεπτον τῶν σῶν ἀγίων σοφῶς τὸ ὄρος ἐπέλεξας τοῦ Πηλουσίου, σεπτέ Ἰσίδωρε ὅσιε· ὅθεν ὡς θεῖον δῶρον ἐνεγκῶν τῷ Κυρίῳ τῆξιν τοῦ σου σαρκίου χάριν εἴληφας, κλέος Αἰγύπτου, ἵκετεύειν Αὐτὸν σώζειν σοὺς πρόσφυγας.

Ἔτερον. Ὁ αὐτός.

Θαυμάτων σου σύναξιν Κρακιάνα λαμπρῶς, Ἰσίδωρε ὅσιε, ἐπιτελοῦσα ὑμνεῖ τὸν σὲ μεγαλύναντα· πρόφθασον οὖν κραυγάζει ἐν παντοίαις ἀνάγκαις, ἄγαλμα συμπαθείας, καὶ ἐκ βλάβης με σῶσον δολίας τοῦ βεβήλου ἐχθροῦ, τοῦ πολεμοῦντός με.

Θεοτοκίον

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον...

Ἀπόλυσις.

ΡΕΗ'. — ΕΥΤΟΝΙΩ ΔΙΑΚΟΝΩ.

Ὁ τὸ πρέπον, ὦ σοφώτατε, μὴ προδιδούς, οὐδὲ πώποτε ὑπὸ τῆς θείας συμμαχίας προδοθήσεται.

Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου
(Migne PG 78, 681)

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον τὸ Ἀπολυτίκιον, ὡς ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, μετὰ δὲ τὴν α΄ Στιχολογίαν Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτῆρ.

Τὴν σύναξιν λαμπρῶς τῶν θαυμάτων τελουῦντες τοῦ θείου ἀσκητοῦ Ἰσιδώρου ἐν νήσῳ Κερκύρας ἐφύμνιον νῦν προσάγομεν μέλισμα τῷ δοξάζοντι Αὐτοῦ τοὺς φίλους Κυρίῳ καὶ θαυμάσια ἐπιτελεῖν ἀξιῶντι Αὐτὸν τοὺς λατρεύοντας.

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοδοκίον.

Παλάτιον Χριστοῦ φωτοφόρον, Παρθένε, ὑπάρχουσα, σεμνή, τὴν δεινῶς σκοτισθεῖσαν ψυχὴν μου πλείστοις πάθεσιν ἀποκάθαρσεν, δέομαι, καὶ καταύγασον αὐτὴν φωτὶ τοῦ Υἱοῦ σου, ἀνατείλαντος ἐκ τῆς τιμίας γαστρὸς σου καὶ κόσμον φωτίσαντος.

Ἐντὶ Ἀμώμου τὸν Πολυέλεον, μεθ' ὃν τὰ Εὐλογητάρια, Συναπτὴ μικρά, ἢ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Κάθισμα τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Πιστῶν ἐχρημάτισας θαυματουργός ἀρωγός καὶ ῥύστης, Ἰσίδωρε, ἐν ταῖς τοῦ βίου ἡμῶν δειναῖς περιστάσεσιν· ὅθεν ταῖς σαῖς πρεσβείαις καταφεύγοντες πάντες ῥῶσιν αἰεὶ ἀντλοῦμεν καὶ ψυχῶν εὐρωστίαν· διὸ σε στεντορεῖα φωνῇ, πάτερ, γεραίρομεν.

Θεοτοκίον

Ως ἄνθος πανεύοσμον τὸν φυτουργὸν τῆς ζωῆς, Ἄγνή, ἀνεβλάστησας ὑπερφυῶς· ὅθεν νῦν ὁσμὴν τὴν σωτήριον, ἤνπερ ἐμπνέεις, πάντες, ἀπολαύοντες ὕμνον πλέκομεν τῇ σῇ δόξῃ χαριστήριον, **Μ**ῆτερ πανάσπιλε, φθορᾶς τῶν βροτῶν ἀλεξιτήριον.

Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ ἤχου, τὸ Ἀναστάσιμον Προκείμενον, τὸ Ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως ἐν ταῖς **Κυριακαῖς.**

Εἶτα οἱ Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ Ὁσίου ὁ ἐξῆς, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:

"ΙΣΙΔΩΡΟΥ ΘΑΥΜΑΣΙΑ ΚΟΡΑΚΙΑΝΑ ΛΑΛΕΙ ΠΑΣΙ. Χ."

Ῥδὲ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

Κάνωσον, Κύριε, τὸν πολυτλήμονα δοῦλόν σου ᾠδῶν θείων ἄνθεσιν ἐγκωμιάσαι φαιδρῶς τὰ θαυμάσια ὀσίου Ἰσιδώρου σοφίας τῆς ἄνωθεν ὄντως ἀνάπλευς.

Σεμνύνεται, πάνσοφε, Κορακιάνα τὸ τέμενος τὸ θεῖόν σου ἔχουσα ἐν τοῖς ὀρίοις αὐτῆς καὶ ἀγάλλεται τὴν μνήμην σου τελούσα, Ἰσίδωρε ὀσιε, τὴν ἀεισέβαστον.

Ισίδωρε, σήμερον τῶν φοβερῶν ἐορτάζοντες θαυμάτων σου σύναξιν, ὧνπερ ἀπαύστως τελεῖς μεγαλύνομεν οἱ Κορακιανῖται τὸν σὲ θαυμαστώντα Κτίστην καὶ Κύριον.

Δυνάμει τοῦ Πνεύματος τοῦ Παναγίου, Ἰσίδωρε, φρουρὸς ἀκλινέστατος καὶ παραστάτης ταχύς τῶν τιμώντων σε καὶ ἐπικαλουμένων τὸ σὸν θεῖον ὄνομα πέλεις ἐκάστοτε.

Θεοτοκίον

Ωραίισμα πάνσεπτον τῶν ἀσκητῶν, Μητροπάρθενε, καὶ γένους διάσωμα τῶν χοϊκῶν ἐκτενώς, ὧνπερ ἔτεκες ἀφράστως ἐκδυσίπει διδόναι μετάνοιαν σὲ τοῖς γεραίρουσι.

Ὡδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Ρανίδας θαυμάτων ἐπομβρίσας τῇ κόμῃ Κορακιανιτῶν καρδίας ἐγειύργησας κεχερωμένας, ὅσιε Ἰσίδωρε, καὶ Κύριον αὐτὰς δοξάζειν κατέπειδες.

Υπήνεμος τῶν θαλαττευόντων ἐν βίου τοῖς κλύδωσι λιμῆν, Ἰσίδωρε μακάριε, καὶ ὄρμος ὠφθης εὐδῖος· διὸ καὶ τῇ σῇ χάριτι ἐν πειρασμοῖς καταφεύγομεν.

Θησαύρισμα τῆς Κορακιάνας, παιδίσκην ἐκ μήνιδος ἐχθροῦ Ἀγαρηνῶν διέσωσας καὶ θαυμαστῶς διέθρεψας, ἦν σοὶ μητρός, Ἰσίδωρε, ἡ ἀσπλαγχνία κατέλιπεν.

Θεοτοκίον

Αγία ἀγίων ὑπερτέρα, σεμνή, Πλατυτέρα οὐρανῶν, τῇ μητρικῇ πρεσβείᾳ σου πρὸς τὸν Υἱόν σου σπεύδομεν καὶ τάχος ἐκλυτρούμεθα τῆς ἐπηρείας τοῦ δαίμονος.

Τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τῆς Κυριακῆς καὶ τὸ
Κάθισμα τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Λιμὴν ἀχείμαστος ὁ θεῖος οἶκός σου, παμμάκαρ, δέδεικται, εἰς ὃν προστρέχοντες ἐν τριχυμίαις χαλεπαῖς τοῦ βίου αἰεὶ γαλήνης ψυχικῆς πληρούμεθα, θεοφόρε Ἰσίδωρε, καὶ τὸν σὲ ἰσχύσαντα μεγαλύνομεν Κύριον βοῶντες· συμπαθείας ἀκρότης, χαῖρε, καὶ βεῖθρον εὐσπλαγγίας.

Θεοτοκίον

Τὴν σκοτισθεῖσάν μου ψυχὴν καταύγασον φωτὶ τῆς χάριτος τοῦ θείου τόκου σου, ἀγνή Παρθένε Μαριάμ, Ἐλπίς τῶν ἀπηλπισμένων, καὶ ἀχλὺν ἀπέλασον τῶν ἀπείρων πταισμάτων μου, ὅπως εὖρω ἔλεος ἐν τῇ ὥρᾳ τῆς Κρίσεως καὶ πόθῳ ἀσιγήτως βοῶ σοι· Χαῖρε, ἡ Κεχαριτωμένη.

ᾠδὴ δ'. Ὁ καθημένος ἐν δόξῃ.

Υᾶδωρ βλῦσον ἀφθαρσίας τοῖς ἀπαύστως, Ἰσίδωρε, σοῦ ὕμνολογοῦσιν, ἃ ἐπιτελεῖς ξένα πάντοτε, ἐν Κερκυραίων τῇ νήσῳ καὶ προστρέχουσι τῷ τεμένει σου ὡς εἰς κρουνὸν ἀγιάσματος.

Μονοτρόπων ὑφηγητῶν, περισκέπεις ἐκάστοτε Κορακιανίτας τοὺς ἐκδεχομένους τὴν χάριν σου καὶ ὡς κυψέλην κυκλοῦντας τὸ σὸν τέμενος τὸ πανίερον, σεπτὲ Ἰσίδωρε, μέλισσαι.

Αράτως οὐρανόθεν ὑποδούλους ἐκάλυπτες ἐκ τῶν εἰσπρακτῶρων φόρου βαρυτάτου τοὺς σπεύδοντας εἰς τὸν ναόν σου τὸν πάγκαλον, Ἰσίδωρε, καὶ τὴν θείαν σου ἐπιζητοῦντας ἀντίληψιν.

Θεοτοκίον

Σῶζε πάντας, Θεοτόκε υπερύμνητε Δέσποινα, τοὺς ἀθροισμένους ᾧδε ὕμνοις στέψαι τὸν ὅσιον, σημειοφόρον Ἰσιδωρον, καὶ ἄσμασι τὸν ὑπέρτιμον μέλψαι Ἰῶν σου καὶ Κύριον.

Ωδὴ ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ισιδωρε ὅσιε, ὑπερφυῖς ἀνέβλεψε τὸ δεκαετές παιδίον πάλαι ἐκ Σωκρακίου σῆ πανσθενεῖ ἀρωγῆ, ἀήματον τρεῖς ἐνιαυτούς πέλον καὶ τὴν χάριν σου πᾶσι χαῖρον ἐκέρυττε.

Αζύγων καλλώπισμα, ᾧδὰς ἀγγέλων ἤκουον οἱ διακονῆσαι τῷ ναῷ σου ἐν τῇ σῆ μνήμῃ ἐλθόντες καὶ λειτουργοῦ ἀγιώστου φωνὴν τὸν Λυτρωτὴν ἐνδὸν τοῦ τεμένους σου ἀνυμνοῦσαν, Ἰσιδωρε.

Κακίωσεων, ὄλθιε, τὸν ἔφιππον, Ἰσιδωρε, χωρικὸν ἀπήλλαξας καὶ βλάβης, τὸν ἐμπεσόντα πλησίον τοῦ σου ναοῦ εἰς τάφρον ἀπόκρημνον, τῇ σῇ οὐρανόθεν χάριτι, ἣν ἀφθόνως ἀπείληφας.

Θεοτοκίον

Ολόφωτον σκῆνωμα τοῦ Λόγου, Μητροπάρθενε, λύχνον ἐσθεςμένον τῆς ψυχῆς μου ταῖς σαῖς πρεσβείαις διάναψον καὶ πρὸς φῶς ἀμέμπτου με ἴδυνον ζωῆς, ἵνα λαμπρυνόμενος εὐλαβῶς μακαρίζω σε.

Ωδὴ στ΄. Τὴν θείαν ταύτην.

Ρυσθῆναι, μάκαρ Ἰσιδωρε, τοὺς σοὶ προσερχομένους ἐκάνισον βεβήλων πράξεων καὶ συνηθείας τῆς χειρρόνος ὡς ἀγαθὸς προστάτης καὶ ῥύστης τάχιστος.

Αζύγων κλέος, ανέσυρας ὡς ἄγγελος καλὸς ἐκ τοῦ φρέατος παιῶνα ἀλλόθρησκον ἐν ξένη χῶρα, τὸν πρότερον τὸν ἱερὸν ναὸν σου ἐπισκεψάμενον.

Κλαυθμούς ἡρῶν καὶ τὰ δάκρυα μητρὸς υἱοῦ ποιμένος ἐξωκίσας τὸ κεραυνόπληκτον αὐτῆς παιδάριον χάριτι τῆ σῆ θούειστη, πάτερ, σοφέ Ἰσιδῶρε.

Θεοτοκίον

Ἰσχὺς πιστῶν καὶ κραταίωμα ὑπάρχεις, ὑπεράμιμμε Δέσποινα· διὸ προστρέχοντες ταῖς ῥυπτικαῖς σου ἐντεύξεσι πρὸς τὸν Θεὸν τροποῦμεν τὸν παναλάστορα.

Κοντάκιον.

Ἦχος πλ. δ΄. Τῆ Ὑπερμάχῳ.

Αλεξανδρείας τὸ πανίερρον ἐκθλάσθημα καὶ Πηλουσίου ἥρους φοίνικα ὑψίκαμον, μοναζόντων τὸν κανόνα καὶ σωφροσύνης τὴν κρηπίδα ἐγκοιμίων νῦν τοῖς ἄνθεσι καταστέψομεν γηθόμενοι κραυγάζοντες πνευματέμφορε, χαῖρε, μάκαρ Ἰσιδῶρε.

Ὁ Οἶκος

Αγγελος συμπαθείας, ἀρωγῆς ταχυτάτης ἐπιόφθης καὶ θερμῆς βοηθείας, Πηλουσίου σεμνὲ ἱατρὲ καὶ Κερκύρας πάσης σταθερὸν τεῖχοςμα· διὸ σε πάντες μέλποντες φωνοῦμεν ἐκ ψυχῆς τοιαῦτα·

Χαῖρε, ὁ στῦλος τῆς εὐσπλαγγνίας,

χαῖρε, τὸ τεῖχος τῆς εὐσεβείας·

Χαῖρε, Κερκυραίων φρουρὸς ὁ θεόςδοτος,

χαῖρε ἱερέων ὁ λύχνος ὁ πάμφωτος·

Χαῖρε, μέγας ἐν τοῖς θαύμασι καὶ εἰς ἀρωγὴν ταχύς,

χαῖρε, κέρας θείας νήψεως καὶ ἀκρότης προσευχῆς·
 Χαῖρε, ὅτι παιδίσκην τῇ σῇ χάριτι σκέπεις,
 χαῖρε, ὅτι ἐκ δίνης τοὺς ἰκέτας σου ρύη·
 Χαῖρε, πολλῶν στενόντων ἀνάψυξις,
 χαῖρε, δεινῶς νοσοῦντων ἡ ἰάσις·
 Χαῖρε, πρῆστῆρ τοῦ ἐχθροῦ τοῦ θεθήλου,
 χαῖρε, δοτῆρ χαρμονῆς θεοσδότου·

Χαῖρε, μάκαρ Ἰσίδωρε.

Συναξάριον

Πρῶτον τὸ τοῦ Μηναίου καὶ εἶτα τὸ ἐξῆς.

Τῇ τελευταίᾳ Κυριακῇ τοῦ μηνός Αὐγούστου μνηίαν ποιούμεθα τῶν ἐπιτελεσθέντων ἐν διαφόροις χρόνοις θαυμασίων ὑπὸ τοῦ ἐν ὁσίῳ πατρὸς ἡμῶν Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσίωτου ἐν τῇ αὐτοῦ τεμένει τῇ κειμένῃ ἐν τῇ Ἁγῇ Κορακιάνα τῆς νήσου Κερκύρας.

Στίχοι

"Κηρύττουσα σὰ θαύματα ὕμνων μύροις
 Κορακιάνα ραίνει σε, Ἰσίδωρε."

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός,
 ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδοὶ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει

Ακατάβλητος προστάτης τῶν τιμώντων σε, ἠράθης, ὅσι· σὺ γὰρ δεινῶν χαλεπῶν καὶ βλάβης ἐκάστοτε, σῶφὲ Ἰσίδωρε, σώζεις ἅπαντας τοὺς εὐλαβῶς προστρέχοντας τῇ ἀγίῃ τεμένει σου.

Νύκτα θλίψεων καὶ ζόφον ἀπογνώσεως ἐλαύνων τάχιστα φῶς ἀνατέλλεις ἡμῖν, παμμάκαρ, Ἰσίδωρε, τοῖς προσκυνουσί σε καὶ

πρεσβείας σου τὰς σωστικὰς πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἐπιζητοῦσιν.

Αδαπάνητον ταμεῖον ἀντιλήψεως ὀφθαίς, Ἰσιδῶρε, Κορακιάνας λαοῦ προστάτην σε ἔγνωμεν τὸν διασώσαντα ὀλισθήσαντας εἰς τὸ κρημνῶδες βάραθρον ἵππον καὶ τὸν ἀναβάτην.

Θεοτοκίον.

Αῦσον, Ἄνασσα, εὐλογημένη Δέσποινα, καὶ κόσμου κλείσμα ὀσμῶς ἀνόμους ἡμῶν καὶ εἰς ἐλεύθερον σοῖς δούλοις χάραξον, ἵνα ἄδῶσιν ἀδιαλείπτως πλῆθος σου θαυμασίων, Θεοτόκε.

Ωδὴ η΄. Παῖδας εὐαγεῖς.

Αΐπασιν, Ἰσιδῶρε, παρέχεις τοῖς σοῦ προσκυνοῦσι τὸ ἐκτύπωμα ῥῶσιν, ἀξιάγαστε, οὐρανῶδεν δύναμιν, χαρὰν ὑγείαν πάντοτε καὶ πολυπόφυτον, εἰρήνην, Πηλουσίου φαιδρότης, καὶ τῆς ἐναρέτου ἀσκήσεως βιβλίον.

Αύπτης ἀπετάξω τὴν ὀμίχλην ἐκ χήρας τῆς γυναικός, σεπτέ Ἰσιδῶρε, εὐαγγελιζόμενος ταύτῃ τὴν διάσωσιν αὐτῆς τέκνου, ὅσιε, ὅπερ κατέλιπε τῇ σῇ ἐπισκοπῇ καὶ προνοίᾳ φεύγουσα τὴν μῆνιν υἱῶν στυγνῶν τῆς Ἄγαρ.

Εἴσωσας δυνάμει σου τῇ θείᾳ δικύκλῳ τὸν νεανίσκον ἐπιβαίνοντα, τὸν πεσόντα κάτωθεν τῆς γεφύρας, σύμβολον Κορακιάνας πάνσεπτον, ὃν ἀβλαβέστατον παρέδωκας καὶ σῶσον γονεῦσι τοῖς αὐτοῦ ὕμνοισι θαυμάτων σου τὸ πλῆθος.

Θεοτοκίον

Ινα σε, Παρθένε, μεγαλύνῳ τὰ ἀναγνα χεῖλη μου ὑπάνοιξον καὶ φωνῆν μοι δώρησαι στεντορίαν, Ἄνασσα, τοῦ μέλπειν τὰ θαυμασία

τῆς σῆς κυήσεως καὶ τόκον σου τὸ θεῖον δοξάζειν εἰς αἰῶνας πόθῳ αἰώνων, Θεοτόκε.

Ωδὴ 5'. Ἄπας γηγενής.

Πρόσδεξαι ἡμῶν δεήσεις, Ἰσίδωρε, ἅς νῦν προσάγομεν σοὶ καὶ περιτείχισον τοὺς σους ἰκέτας ἐκ τῆς ἀλάστορος ἐπιβουλῆς, τρισόληθι, ἵνα δοξάζωμεν, θησαύρισμα εὐχῆς ἀενάου, σὲ ἀκαταπαύστως εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αγγελος σεπτὸς ὑπάρχεις, Ἰσίδωρε, καὶ φύλαξ ἄγρυπνος τῶν ὑμνηλογούντων σε καὶ ἐκζητούντων τὴν σὴν ἀντίληψιν, σοφῶν πατέρων καύχημα, Αἰγύπτου σέμνωμα, λαμπρότης Πηλουσίου τοῦ ἕρους καὶ Κορακιάνας τῆς κώμης ἀντιλήπτορ.

Σῶσαι, ἀσκητῶν κρηπίδωμα τίμιον, τὸν ὑμνηπῶλον σου καὶ ψαλμῶν τὴν δέσμην μου, ἣν σοὶ ἐφέσει ψυχῆς ἐξύφηνα, Ἰσίδωρε θεϊότατε, κραυγάζω, πρόσδεξαι ὡς μῦρον τῇ ἀγίᾳ σου μνήμῃ καὶ ἀνθέων στέφος τῇ ἀκραιφνεῖ σου βίῃ.

Κἄσιν ἡμῖν καὶ χάριν καὶ ἔλεος βλῦσον τοῖς σπεύδουσι εἰς ναὸν τὸν θεῖόν σου ἐν τῇ Κερκύρα, σοφέ, τὸν κείμενον καὶ παῦσον ἀρρώσθηματὰ τὰ χαλεπώτατα, Ἰσίδωρε, πανέντιμον εὐχος τῆς Κορακιάνας καὶ πάσης Ἐκκλησίας.

Θεοτοκίον

Χάριν τοῖς θροτοῖς θελήσας ὁ τόκος σου καὶ πάντων Κύριος δοῦναι, Ἀειπάρθενε, ἀμπλακημάτων ἐν σοὶ ἐσκήνωσε καὶ κόσμῳ σεσιμᾶται σχίσας χειρὸν γραφῶν ἡμῶν τῶν σὲ αἰεὶ γεραιρόντων καὶ Αὐτὸν εἰς πάντας αἰῶνας δοξαζόντων.

Ἄγιος Κύριος... καὶ τὸ Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον.

Εἶτα τοῦ Ὁσίου τοῦ ἐξῆς.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Αὐγαῖς τῶν θαυμασίων σου φωτίζεις, ὁσιώτατε, τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, ἀγάπης θείας ταμεῖον καὶ λύχνε ταπεινώσεως, Ἰσίδωρε παμμέγιστε, πυρσεύεις δέ σῃ χάριτι τῇ πανσθενεῖ ἔξαιρέτως Κορακιάναν τὴν Ἄνω.

Θεοτοκίον

Επιστητοῦ τὸν Κύριον παντός καὶ Κτίστην, Δέσποινα, τῶν ποιημάτων ἀπάντων τέξασα κόσμῳ οὐσώπει φωτίσαι τὴν καρδίαν μου ἀκτίσιν ἀγαπήσεως καὶ μίσους ζόφον τάχιστα ἀποδιῶξαι, ἀγάπης τῆς αἰωνίου γεννητορ.

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἰστώμεν στίχους ἧ' καὶ ψάλλομεν Ἀναστάσιμα τοῦ ἤχου δ' καὶ τοῦ Ὁσίου δ' τὰ ἐξῆς.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ ἱερὲ Ἰσίδωρε, ποιμένος παιῖδα ταχὺ κεραυνόπληκτον ἔσωσας ὑπακούων, ὅσιε, ταῖς μητρὸς παρακλήσεσιν αὐτοῦ καὶ Κτίστην ἡμῶν κατέπιθες αὐτοὺς δοξάζειν τὸν σὲ ἰσχύσαντα ξένα τεράστια, ἐγκρατείας ἄγαλμα, ἐπιτελεῖν καὶ παρέχειν πάντοτε πιστοῖς τὰ πρόσφορα.

Πάτερ ἱερὲ Ἰσίδωρε, ἐκ τῶν τῆς Ἄγαρ υἱῶν τῆς μαχαίρας ἐφύλαξας νεαρὸν κηράσιον ἐν τῇ οἴκῳ σου ἄτροτον καὶ ὡσπερ μήτηρ αὐτοῦ φιλόστοργος χρεώδῃ πάντα πρὸς ζῆν προσήνεγκας ὕδωρ γλυκύτατον, καὶ τροφὴν κατάλληλον, θαυματουργέ, τοῦ σεπτῶ Σπυριδῶνος ἐν πόλῳ σύνοιχε.

Πάτερ ἱερὲ Ἰσίδωρε, Κορακιάνα λαλεῖ πανταχοῦ τὰ θαυμάσια, ἅ τελεῖς ἐκάστοτε τοῖς πιστῶς εὐφρομοῦσί σε καὶ τῇ ναῶ σου τῇ θείῳ σπεύδουσα ὡς εἰς θαυμάτων κρουγόν ἀειρρόον ὕδωρ ἰάσεων συμπαθείας

ἅμα τε καὶ ἀρωγῆς δαψιλῶς, πανεύφημε, αἰεὶ ἀρούεται.

Πάτερ ἱερὲ Ἰσιδῶρε, τὴν σὴν πατρίδα λιπῶν καὶ ἀπάντων ὑπέρτερος τῶν φθαρτῶν δεικνύμενος θεολήπτῳ φρονήματι τοῦ Πηλουσίου ἕρος κατέλαβες, ἐξ οὗ πρὸς ὕψος ἐπήρθης ἀρρήτων, ἵνα τοὺς σπεύδοντας περισκέπῃς, ὅσιε, ταῖς σαῖς λιταῖς καὶ φρουρῆς τοὺς ἀδόντας τὴν σὴν ἐνάσκησιν.

Δόξα. Ἦχος πλ. α΄.

Ο ἴσιε πάτερ Ἰσιδῶρε, τὸν ταπεινῶσαντα ἑαυτὸν δι' ἡμᾶς μιμούμενος Κύριον καὶ ταπεινώσεως ὀρχεῖον τιμαλφές γενόμενος θαυμάσια ἐπιτελεῖν ὡς ταπεινὸς εὖρες χάριν· ὅθεν Κορακιάνα ἡ ἀπολαύουσα τῆς σῆς προστασίας κηρύττει πανταχοῦ τὴν εὐνοίαν καὶ πανηγυρίζουσα τὴν σὴν μνήμην Χριστὸν δοξάζει τὸν δοξάσαντά σε, Πηλουσίου ἐγκαλλώπισμα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἵπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε...

Δοξολογία μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΗ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τὰ συνήδη.

Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον τῆς τυχούσης Κυριακῆς.

Μεγαλυνάρια

Χαίροις Πηλουσίου ὁ οἰκιστής. Χαίροις Κορακίου Χαριτόβρυτος παροχεύς, καὶ ἡμῶν πάντων καταφυγή καὶ κλέος· διὸ σὲ ἀνυμνοῦμεν, Ἰσίδωρε ἐνδόξε.

Δῶρον τῷ Κυρίῳ προσενεγκόν τῶν κατορθωμάτων πλημμυρίδα σου, ἀσκητά, εἴληφας ἐξ ὕψους ἀντίδωρον παρέχειν τὰς σιτηρίους δόσεις πᾶσιν, Ἰσίδωρε.

Κοινωνικόν. "Αἰνεῖται τὸν Κύριον..."

Δίστιχον

Ἄνθ' ὧνπερ θαυμασίων τελεῖ Ἰσίδωρος
Χαραλάμπης αὐτὸν ἔρρανεν ἄσμασι.

ΤΕΛΟΣ ΚΑΙ ΔΟΣΑ Τῷ ΜΟΝῷ ΑΛΗΘΙΝῷ ΘΕῷ ΗΜῶΝ

